

BOG

JOURNAL 2019 (/BOEGER/JOURNAL- 2019)

Af
Morten Søndergaard (/forfattere/morten-
sondergaard)
(2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/journal-2019) for at anmelde

SEARCH_BLOCK FORM=870970-
BASIS%3A47140838&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/journal-
2019&title=Journal 2019\)](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/journal-2019&title=Journal%2019))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/journal-
2019&status=Journal](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/journal-2019&status=Journal%2019+http://litteratursiden.dk/boeger/journal-2019)

[2019+http://litteratursiden.dk/boeger/journal-
2019\)](http://litteratursiden.dk/boeger/journal-2019+http://litteratursiden.dk/boeger/journal-2019))

Der er både skønhed og gru i digtene og fotografierne om Morten Søndergaards møde med det forladte psykiatriske hospital i Volterra.

TAGS:

ERINDRING (/TAXONOMY/TERM/2813)

FORVANDLING (/TAXONOMY/TERM/3375)

HJEMVE (/TAXONOMY/TERM/25261)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

LÆNGSEL (/TAXONOMY/TERM/6670)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

PSYKIATRISKE HOSPITALER (/TAXONOMY/TERM/8631)

PSYKIATRISKE PATIENTER (/TAXONOMY/TERM/8632)

SPROG (/TAXONOMY/TERM/9895)

ANMELDELSE

26 jun.20

(/users/jens-hjøllund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjøllund)

Skribent

Der er både skønhed og gru i digtene og fotografierne om Morten Søndergaards møde med det forladte psykiatriske hospital i Volterra, som bliver en hjemkomst til forfatterens egen familiehistorie og en fornyet tillid til sprogets og poesiens evne til at forbinde sig med verden og kunne favne både skønheden og mørket.

Mange af Morten Søndergaards digte handler om at gå, at bevæge sig gennem landskabet, erindringen eller sproget, på vej fra et sted til et andet. Selve bevægelsen er vigtigere end målet, men undertiden også med oplevelsen af endelig at være nået frem.

Sådan et sted fandt Morten Søndergaard i nærheden af sit hjem i Toscana da han for første gang kravlede over hegnet ind til det forladte og forfaldne psykiatriske hospital i Volterra. Det var følelsen af at finde hjem *"til noget, som ikke var mit, men som jeg kendte helt ind i knoglerne"*, skriver han i forordet til 'Journal 2019'.

Stedets både skræmmende og stærkt dragende forfald træder overvældende frem på bogens helsides fotografier af nedbrudt murværk, overgroet af efeu, forvitret inventar og nedstyrtede tage og trapper. Fotografierne er smukt og effektivt integreret med teksterne, der som en "anden natur" vokser ned over bogsiderne og bliver en del af stedet. For Morten Søndergaard er ordene og sproget nemlig ikke blot bærer og skaber af betydning, men også fysiske og materielle genstande og ting i verden.

Også det fandt han i gårdrummet på det forladte hospital i form af den halvfjerds meter lange "bog" eller graffiti som patienten Fernando Oreste Nannetti i løbet af de 36 år, han var indlagt indridsede i hospitalets mure ved hjælp af sit bæltespænde.

I 'Nannettes bog', som udgør bogens midterste og centrale del, har Morten Søndergaard oversat og transskriberet Nannettis bog af sten, der ledsaget af fotografier også viser dens enorme grafiske og visuelle styrke. Det er vildtvoksende og rablende fragmenter af ord, tal og lister over personer, lokaliteter og slægtsforhold, der indimellem fortættes og lyser op i enkeltstående sætninger: *"Som en fri sommerfugl er jeg, og verden er min, og jeg får alle til at drømme"*.

Nannettis galskabs-graffiti er udtryk for *"en sigen, en skrift, der taler, og som hvirvler alting med sig./ En sigen og en tyden i alle retninger"* hævder Morten Søndergaard et sted, og i hans egne digte der i to afsnit, 'Nattergalenes bog'

og 'Natbog', indleder og afslutter bogen, er der et stærkt og gribende element af genkendelse og identifikation.

Det gælder følelsen af hjemkomst til et sted, der kalder på både skønhed og smerte, men ikke mindst *"følelsen af at nå frem til et sted/ så langt inde i mig selv"*. En bevægelse der i digtene rækker indad og bagud i tiden til noget personligt erindringsstof som altid har været forbundet med smerte og tavshed. Om opvæksten i en familie, præget af farens psykiske sygdom, og alt det usagte og fortiede, der sætter sig som angst og fremmedfølelse i den "forstadsbange" dreng.

Her er mørket og smertepunkterne, men samtidig også en befriende erfaring af et vendepunkt hvor ordene og sproget ikke blot er en måde at overleve på, men at hver sætning er et gelænder han kan støtte sig til og som forbinder ham med verden: *"Jeg kommer ud til verden gennem digtets dør"*.

Nannetti skrev sit brev til verden på muren med sit bæltespænde – på italiensk "la lingua", tungen. Nu dukker tungen op, genkendt og transformeret, i Morten Søndergaards tekst: *"Tungen løber./ Tungen er til at skrive med, hvert ord er en bøn om at vække verden til live./ En dag finder vi hjem til den splintrede og ødelagte skønhed, som er det fælles i os./ Ordene ligger som løg i jorden./ De er algoritmer af lys./ Lige nu sover de og blander deres drømmekemi./ Jeg går som en nattevagt gennem sætningernes gange/ og passer på mine søstre, jeg sidder/ længe oppe og leger med en pind i asken/ fra den sammenbrændte nat. Tak verden,/ fordi du kom forbi."*

Med 'Journal 2019' har Morten Søndergaard skab et visuelt og sprogligt bygningsværk, som rager op i forhold til, hvad der skrives af poesi lige nu. Som læser har man bare lyst til at flytte ind i hans bog, bevæge sig omkring i den og blive der i lang tid.

BOGDETALJER

Andre bøger af Morten Søndergaard

(/boeger/landskabe
omkring-digtet-
kompas)
LANDSKABER OMKRING
DIGTET KOMPAS
(/BOEGER/LANDSKABER-
OMKRING-DIGTET-
KOMPAS)
Af Morten Søndergaard

